

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 59

เรื่อง การแสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างสร้างสรรค์

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน
ตัวชี้วัด:	เด็กสามารถแสดงออกได้ถึงทักษะการเรียนรู้ในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน
สาระการเรียนรู้:	การสื่อสาร : เด็กสามารถสื่อสารภาษาคำพูด และภาษาท่าทางในการแสดงออก และนำเสนอตัวเองในทางบวก เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในทางที่ดี ทั้งกับพระเจ้าในการนมัสการ และอธิษฐาน
กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	การพัฒนาการสื่อสาร
บทเรียน:	แสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างสร้างสรรค์
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถสื่อสารเรื่องราวส่วนตัวให้กับคู่ของเขาหรือเธอได้ โดยการทำตามขั้นตอนเหล่านี้
 - 1.1 การแนะนำ
 - 1.2 กลางเรื่อง
 - 1.3 ตอนจบ
2. เด็กสามารถแสดงให้เห็นอย่างน้อย 3 วิธีการที่สร้างสรรค์ในการเล่าเรื่อง, การเขียน การแสดงละครใบ้ การใช้เสียงประกอบ เพื่อใช้เล่าเรื่องของเขหรือเธอที่เป็นเรื่องราวเฉพาะตัว

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดานดำ
2. ชอล์ก
3. กระดาษ
4. ดินสอ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนบทเรียนนี้
4. ฝึกเล่าเรื่องราวที่อยู่ด้านล่าง และทำการัดสำหรับแต่ละประโยคเพื่อนำมาเป็นเสียงประกอบสำหรับการเล่าเรื่อง ในการการัดจะมีคำว่า ฝนตก, พายุพัด, ลมพัด,

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เสียงฝนตกที่ดังกระทบกับหลังคาเป็นเสียงอย่างไร ? (ถือกการัดที่บอกว่า ฝนตก ทำเสียงประกอบ) เสียงพายุพัดมีเสียงเป็นอย่างไร ? (ถือกการัดที่บอกว่า พายุพัด ทำเสียงประกอบ) เสียงลมพายุเป็นอย่างไร ? (ถือกการัดที่บอกว่า ลม ทำเสียงประกอบ)
2. เด็กๆสามารถเล่าเรื่องสภาพอากาศที่มีลม , ฝน , และ พายุพัดได้นั้นได้ไหม ? ในการทำเรื่องราวให้น่าสนใจ เราสามารถเพิ่มเสียงเข้าไปได้ เหมือนกับที่ครูได้ทำ ขณะถือกการัดที่บอกชื่อของสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น
3. นี่เป็นตัวอย่างของเรื่องเล่าซึ่งรวมเข้ากับหลักการเล่าเรื่อง และ สิ่งนี้จะช่วยให้ผู้ฟังของเรามีความสนใจอยากจะทำเรื่องเล่าต่อไปมากขึ้น (ขณะที่ครูพูดถึงอากาศ , ถือกการัดที่เขียนชื่อลักษณะอากาศขึ้นมา และ เพิ่มเสียงประกอบเข้าไป) คืนหนึ่ง ขณะที่ฉันอยู่ที่บ้านเพียงลำพัง ฉันบอกกับตัวเองว่าต้องมีความกล้าหาญให้มากๆ เพราะวันนี้เป็นครั้งแรกที่ฉันได้รับอนุญาตให้อยู่บ้านคนเดียวในตอนค่ำแม่ของฉันไปเยี่ยมน้องสาว แม่จะไม่อยู่บ้านจนถึงวันพรุ่งนี้ ฉันรู้ว่าอาจจะมีความเสี่ยงเกิดขึ้นเพราะมีเสียงลมแรง (ถือกการัดขึ้นมา และ ทำเสียงประกอบ) ที่พัดต้นไม้ และมีเมฆหนาที่ปกคลุมท้องฟ้าเต็มไปหมด ทำให้คืนนี้มีมืดมาก ฉันได้ยินเสียงดังแหลมของนกฮูกที่มันบินผ่านไป ผ่านมาในท้องฟ้าสีดำ ฉันรู้สึกตัวสั่น เต็มไปด้วยความกลัวซึ่งสะท้อนไปถึงแผ่นหลัง --- ในทันใดนั้น แครช ! (ถือกการัดพร้อมกับทำเสียงประกอบ) ก็มีแสงออกมาจากท้องฟ้า และ กระบะที่ต้นไม้ที่อยู่ข้างนอกบ้านของฉัน และก็มีประกายไฟเล็กๆ ที่ระเบิดออก เสียงลม (ถือกการัดพร้อมกับทำเสียงประกอบ) ได้พัดควันทะลานั้นออกจากต้นไม้เข้ามาในห้อง ตาของฉันก็เต็มไปด้วยน้ำตา และ ลำคอของฉันก็ร้อนแฉ่ว เพราะว่าหายใจเอาควันทะลานั้นเข้าไป จากนั้นฉันได้ยินเสียงฝนตก (ถือกการัดพร้อมกับทำเสียงประกอบ) กระบะกับหลังคาบ้านของฉัน ตอนแรกฝนตกเพียงเล็กน้อย แต่จากนั้นฝนก็ตกมากขึ้น และมากขึ้น จนกระทั่งฝนตกหนักมาก ๆ คืนนั้นมีฝนตกหนักตลอดทั้งคืน ฝนตก (ถือกการัดพร้อมกับทำเสียงประกอบ) ได้ทำให้ไฟมอดดับหลังจากเกิดฟ้าผ่า (ถือกการัดพร้อมกับทำเสียงประกอบ) หลังจากนั้นเวลาผ่านไปนานมาก ลมพายุได้สงบลง และ ฝนก็ซาลง ก่อนหน้านี้นายฝนได้ตกลงมากระทบกับหลังคา เสียงของมันนุ่ม และ ฟังดูเพราะมาก (ถือกการัดพร้อมกับทำเสียงประกอบ) เหมือนกับมันพยายามจะแสดงความเสียใจที่เกิดลมพายุ

อย่างบ้าคลั่งในตอนเริ่มต้น หลังจากนั้น ฉันก็รู้สึกง่วงมาก สิ่งหนึ่งที่ฉันรู้ต่อมาก็คือ พระอาทิตย์ได้ส่องแสงมากเข้ามายังหน้าต่างห้องฉัน ทำให้ฉันตื่นขึ้น ฉันคิดว่า “ เมื่อคืนนี้ คือประสบการณ์การผจญภัยของฉัน ”

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. เมื่อเราได้เล่าเรื่อง เรื่องของเราจะมีความน่าสนใจต่อผู้ฟังมากขึ้น หากว่าเราได้ใส่คำบรรยาย พร้อมกับเสียงประกอบลงไปเพื่อทำให้ผู้ฟังมีจินตนาการว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร ยกตัวอย่าง เราอาจไม่รู้สึกรสนาใจอะไรหากครูเพียงแต่พูดว่า “ มีคืนหนึ่งที่ฉันอยู่บ้านคนเดียว และ ก็มีพายุฝน ” อย่างไรก็ตาม เมื่อเราได้ยินเสียงประกอบ และใส่รายละเอียดต่างๆ ของเรื่องราว ทั้งหมด มันก็ทำให้เรื่องน่าสนใจมากขึ้น อีกวิธีการหนึ่งในการทำให้เรื่องราวมีความน่าสนใจก็คือการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ของเรา – การฟัง , การดู , การดม , การสัมผัส และ รสชาติ เมื่อเราเล่าเรื่องของเร พยายามให้ผู้ฟังได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกลิ่น , เสียง , ความรู้สึก , ลักษณะที่มองเห็น และรสชาติ เมื่อเราทำอย่างนั้น ก็จะง่ายสำหรับผู้ฟังในการใช้จินตนาการของเขาหรือเธอในการมีประสบการณ์ร่วมกับเรื่องนี้
2. เมื่อเราเล่าเรื่อง สิ่งสำคัญก็คือการคิดในตอนเริ่มต้นเรื่อง ตอนกลางเรื่อง และ ตอนจบของเรื่อง ในตอนแรกของเรื่อง , อธิบายสถานการณ์เพื่อให้ผู้ฟังได้คิดภาพตามเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น พยายามดึงความสนใจของผู้ฟังในตอนแรกโดยการบอกเป็นนัยๆ ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อจากนี้ (ให้อุบัติการณ์ข้างบนในการอธิบายเรื่องราว) ตอนกลางของเรื่องบอกเราว่าเกิดอะไรขึ้น เป็นเรื่องสำคัญมากในการอธิบายว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีผลอะไรต่อความคิด ความรู้สึก หรือ ประสาทสัมผัสทั้งห้าของเรา เป็นเรื่องสนุกด้วยที่เราได้ใส่เสียงประกอบ หรือ มีการแสดงประกอบออกมาในส่วนต่างๆ ของเรื่องราว หากว่ามีคนอื่น ๆ เพิ่มเข้ามาในเรื่องราวของเรา เด็กๆ สามารถใช้เสียงที่แตกต่างออกไปสำหรับตัวละครนั้น ตอนท้ายของเรื่องนำเสนอเรื่องราวทางออกจากตอนกลางเรื่องมาเป็นตอนจบ เมื่อเราได้ดูจากเรื่องข้างต้น พายุได้สงบลงในตอนสุดท้าย ตัวละครก็รู้สึกง่วงนอน และ ตื่นขึ้นมาอีกครั้งในวันที่มีแสงแดดสดใส
3. ให้เด็กๆ แต่ละคนคิดถึงเรื่องบางอย่างที่น่าสนใจ ที่เกิดขึ้นกับตัวเองได้ไหม ? อาจเป็นบางเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ หรือ ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นนานมาแล้ว (ให้เวลากับเด็กๆ ได้คิดถึงเรื่องราวต่างๆ เขียนตามสิ่งที่กำหนดให้บนกระดานดำขณะที่เด็กๆ กำลังคิด)

ชื่อเรื่อง	เรื่องราว	เสียงประกอบ และคำบรรยาย
เริ่มต้น		
ตอนกลาง		
ตอนจบ		

4. ให้เด็กๆ ลอกตารางที่อยู่บนกระดานลงในกระดาษ แสดงให้ดูว่าจะเขียนเรื่องราวที่ได้เล่ามาลงในช่องที่ให้มาได้อย่างไร ให้เวลาเด็กๆ เขียนเรื่องราวลงไปในตาราง ให้เพิ่มเสียงลงไป และเติมคำบรรยายที่พวกเขาต้องการในแต่ละตอน และเขียนลงในช่องกระดาษที่ให้มา
5. ให้เวลาเด็กๆ ในการพูดเรื่องของตัวเอง ในตอนเริ่มต้นของเรื่อง เด็กสามารถเล่าเรื่องในชั้นเรียนโดยใช้เสียงประกอบ และคนอื่นๆ สามารถมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือได้ ในเวลาที่เหมาะสมของการเล่าเรื่อง ก็ให้ครูกระดาษที่เป็นคำพูดบรรยาย และ ทำเสียงประกอบเพื่อให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า:

1. การเล่าเรื่องที่สำคัญในประวัติศาสตร์ของเรา ในสังคมมีคนไม่รู้จักวิธีการอ่านหรือการเขียน พวกเขาใช้การเล่าเรื่องสำคัญที่เกิดขึ้นในอดีต เพื่อที่พวกเขาจะไม่ลืม เรื่องราวในพระคัมภีร์มาจากเรื่องราวต่างๆ ที่มีมากมายที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในอดีต ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจว่าในอนาคตพระองค์จะกระทำอะไร เรื่องราวเหล่านี้ได้ถูกเขียนเมื่อนานมาแล้ว ตั้งแต่คนหลายๆ คนยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้ พวกเขาก็จะมานั่งรวมกันเหมือนกับเราในวันนี้ และเล่าเรื่องราวที่พวกเขาจำได้ มีใครบ้างที่คิดถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่เราเคยได้ยินมาแล้ว ? มีใครบ้างที่ได้ลองเล่าเรื่องราวจากพระคัมภีร์ให้คนอื่นได้ฟัง ? ครูอยากให้เด็กแต่ละคนได้เล่าเรื่องราวจากพระคัมภีร์ให้คนอื่นๆ ได้ฟัง โดยใช้วิธีการที่เราได้เรียนรู้ไปในวันนี้มาใช้ในการเล่าเรื่อง ครึ่งหน้าเมื่อเราพบกัน เด็กสามารถออกมาเล่าประสบการณ์การเล่าเรื่องราวในพระคัมภีร์ให้เพื่อนๆ ฟังได้ไหม ? (ให้เด็กๆ ตอบ)
2. มาเรามาดูพื้นฐานปิดโดยการขอบคุณพระเจ้า ที่พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความสร้างสรรค์ และขอให้พระเจ้าช่วยเหลือพวกเราแต่ละคนในเรียนรู้วิธีการแสดงออกของเขาสู่หรือเธออย่างสร้างสรรค์

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]